

NEMESIS INEVITABIL

DRAGI PRIETENI, în prezent atenția noastră este îndreptată asupra minunatelor profeții topice ale lui Ezechiel.

Așezăm aceste profeții în paralel cu starea prezentă a noului-vechi stat Israel și le studiem pe fiecare dintre ele prin prisma celeilalte.

Nu facem un amestec dogmatic al celor două pentru că, după cum spune foarte bine Jerrold, dogmatismul este copilăria în toată splendoarea ei! Dacă cele două trebuie neapărat să se contopească, să lăsăm timpul și istoria să aranjeze inevitabila fuziune; noi nu avem nici autoritatea, nici puterea, de a realiza această amalgamare, dar avem înțelepciunea de a căuta o astfel de posibilitate. Înțelegeți ce vreau să spun?

Să ne întoarcem acum la capitolele 38 și 39 din Ezechiel, în care este cuprinsă tema noastră actuală.

Avem de-a face cu o dramă crucială al cărei caracter și magnitudine sfidează puterea omenească de descriere și înțelegere.

Un atac subit de violența unei tornade, atac organizat de o confederație puternică împotriva unei națiuni lipsite de apărare prin comparație, constituie o crimă strigătoare la cer, dar dacă această monstruoasă spectaculoasă este imediat urmată de o intervenție și interpunere divină în afacerile omenirii, la fel de subită, cuvântul „spectaculos” nu mai este adecvat descrierii fenomenului respectiv, mai ales când acesta este însoțit de manifestări pline de judecată de cea mai gravă și înspăimântătoare natură.

Confruntându-ne cu acest subiect, să remarcăm sursa, secvențele, scena, scara și sezonul acestei mișcări mărețe.

Ceva din natura serenității zglobii a „Simfoniei Pastorale” a lui Beethoven ar constitui o introducere foarte adecvată acestei teme. Israelul și-a găsit odihna în Țara Promisă. Este destul de prosper. Își vede de treburile sale. Cerul Israelului este lipsit de nori.

Dar se pregătește o furtună năpraznică. Urmărind ochii iluminați de divinitate ai lui Ezechiel, vom observa SURSA ei; deoarece Dumnezeu se adresează lui Gog, prin profetul Lui, în următorii termeni:

ובאת ממקומך מירכתי צפון

„Și (Gog) vei veni din fundul miazănoaptei ...” (38:15a)

Da, nordul este sursa profetită a pierzării Israelului restaurat! Aruncați o privire spre hartă. Căutați o țară din nordul îndepărtat al Israelului. Acela este „locul” lui Gog; acela este habitatul arhidușmanului lui Israel; aceea este grota ursului Gog. Cea mai îndepărtată parte din nord este sursa furtunii violente care amenință serenitatea greu câștigată a Israelului.

În continuare ne vom concentra atenția asupra SECVENȚELOR.

ועלית כשאה תבוא כענן לכסות הארץ

„Iar tu te vei sui, vei înainta ca o furtună, vei fi ca un nor negru care va acoperi țara ...” (38:9)

În această conjunctură mi se pare potrivit să vă amintesc un mesaj anterior din seria de față, pe care l-am subintitulat „CANONUL DUBLULUI SENS” și în care v-am atras atenția asupra unui principiu profetic de interpretare, dovedit corect prin aceea că acolo unde este vorba despre profetia de prezicere, o primă realizare istorică, cât mai apropiată cronologic de vremea în care a trăit profetul, folosește unii din termenii și proprietățile prezicerii finale totale, fără a fi necesar să-i absoarbă complet sau să-i epuizeze, lăsând profetia totală în sine unei ocazii cronologice mai distante.

Astfel, mișcarea istorică mai timpurie intră în legătură cu profetia de prezicere inițială, precedând-o pentru a se combina cu ea spre obținerea unei recunoașteri și asigurări chiar mai formidabile în legătură cu împlinirea istorică deplină a întregului conținut al prezicerii în contextul mai îndepărtat cronologic.

Consider că este corect din partea mea să continui prin a vă sugera că, în prezicerea care ne stă chiar acum în fața ochilor, profetul utilizează un limbaj care nu numai că se potrivește vremurilor în care a trăit el însuși, dar este și perfect capabil de adaptare și adoptare în generația noastră contemporană.

Să ascultăm din nou cuvintele adresate lui Gog:

„Iar tu te vei sui, vei înainta ca o furtună, vei fi ca un nor negru care va acoperi țara ...”

Prieteni, gândiți-vă un moment la acest limbaj. Ce sugerează el minților noastre moderne? Nu este oare limbajul cerului? Cu cât frământ mai mult aceste cuvinte în mintea mea, cu atât mai mult par să aud zgomotul asurzitor al motoarelor de avioane și să privesc cerul întunecat de escadrile care trec una după alta, umbrind țara asemenea unei umbrele sinistre care acoperă lumina și viața de deasupra ei.

Oare a realizat profetul cât de apt și adecvat va fi limbajul său pentru era noastră modernă? A împărtășit oare Mentea Divină și profetului al cărui limbaj l-a inspirat, conținutul deplin și toate implicațiile posibile ale cuvintelor Lui? Nu știu, dar, oricare ar fi răspunsul, trebuie să recunoaștem că limbajul este apt și adecvat unei astfel de mișcări moderne implicate de atacurile aeriene neașteptate.

Să facem clar faptul că profetul nu prezice că Gog va lansa o invazie aeriană asupra Israelului, și nici eu nu intenționez să atrag asupra mea dezaprobarea profetului, afirmând că a prezis așa ceva. Ezechiel nu face altceva decât să prezică invazia, iar eu nu fac altceva decât să sugerez că limbajul său invocă gândirea modernă asupra activității aeriene, astfel încât dacă invazia ar avea parțial acel caracter, nu am abuza limbajul lui Ezechiel.

Cu toate acestea, nu desconsider posibilitatea includerii aviației moderne în profetia de prezicere antică, deoarece sunt conștient de cuvintele uimitoare ale profetului Isaia, înregistrate în capitolul 60, versetul 8 al cărții divine care-i poartă numele. Ascultați aceste cuvinte izbitoare în limba ebraică:

מִי־אלה כעב תעופינה וכיונים אל־ארבתיהם

„CINE sunt aceia care zboară ca niște nori, ca niște porumbei ...”

Nu vi se pare extraordinar că profetul, vorbind cu mii de ani în urmă, a asociat pronumele personal „cine” cu o activitate aeriană asemănătoare aceleia a norilor și porumbeilor? O astfel de asociere merită să fie cel puțin observată, nu-i așa?

SCENA izbucnirii furtunii iminente ne captează în continuare atenția. Desigur că suntem deja conștienți de faptul că teritoriul Israelului urmează să fie scena luptei; dar vreau să vă atrag atenția asupra unui lucru pe care îl afirmă aceleași Scripturi despre țara aceasta și locuitorii ei:

„Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Da, în ziua când poporul Meu Israel va trăi în liniște, vei porni din țara ta ... Vei înainta împotriva poporului Meu Israel ... te voi aduce împotriva țării Mele, ca să Mă cunoască neamurile, când voi fi sfințit de tine sub ochii lor, Gog!” (Ezechiel 38:14, 15)

Vedeți, aici avem un alt pronume personal demn de toată atenția:

„Poporul Meu Israel”, „țării Mele”. Da, într-adevăr! Poporul lui Dumnezeu și țara lui Dumnezeu.

Deci, într-un anumit sens, Gog ÎL INVADEAZĂ PE DUMNEZEU! Este o invazie a țării și poporului lui Dumnezeu!

Prieteni! O astfel de nebunie poate avea un singur deznodământ. Acesta este evident. Retribuția divină. Scurgerea veacurilor de istorie depune mărturie că fiecare ins și fiecare națiune care a ridicat mâna împotriva poporului lui Dumnezeu, poporul iudeu, a ajuns, mai devreme sau mai târziu sub pedeapsa meritată a Celui Atotputernic.

Urmărind în mesaje următoare drama profetică a lui Ezechiel, vom descoperi că Gog, ca și Hitler, nu face excepție de la această dispensație divină.

Dr. Lawrence Duff-Forbes

(1900-1964)

Director fondator al David House Fellowship Inc.

Acest articol este un extras din seria radiofonică foarte populară, „Treasures From the Tenach” – „Comori din Tenach”, care este și transcrisă. Atât versiunile audio (tastați MP3 tab, apoi „014peremptorynemesis.mp3”) cât și cele în scris sunt disponibile gratuit la www.thevineyard.org.au